

EEN GEVAL VAN „BETONITIS”

Onze collega „Het Handelsblad” geeft in zijn nummer van 8 December een geestig artikel, waarvoor ons blad hem blijkaar de stof heeft verschaft. Voor diegenen onder onze lezers, die het bedoelde blad niet hebben gelezen, volgt thans in korte trekken de nadere uiteenzetting van de kwestie, waarom het hier gaat.

Zij zullen zich herinneren, dat in ons nummer van 2 December een afbeelding voorkwam van 'n eenigszins zonderling gebouwde villa, welke in den Aerdenhout bij Haarlem staat, waarbij wij het volgende, door „Het Handelsblad” nu als „boosaardig” gekwalificeerde onderschrift plaatsten:

„Zonderlinge villa-constructie. De bijzondere aandacht „der bevoegde autoriteiten werd een dezer dagen” gevestigd op een villa in den Aerdenhout bij Haarlem, die „hierbij is afgebeeld. In den toren moet een installatie „voor draadloze telegrafie gevonden zijn. Een in verband „met het onderzoek plaats gehad hebbende arrestatie „werd niet gehandhaafd.”

Een onbevooroordeeld lezer zal moeten toegeven, dat dit onderschrift allermint boosaardig, integendeel, allervoorzichtigtst gesteld is. Wij ontvingen de foto, waarom het hier gaat, van een onzer Nederlandsche foto-agenten, een bron, welke ons steeds als uiterst betrouwbaar was gebleken en wij namen haar niet op, alvorens wij ten overvloede bij den agent in kwestie ons naar de betrouwbaarheid van zijn inzending hadden geïnformeerd en ten overvloede stelden wij, zooals gezegd, ons onderschrift zoo voorzichtig, als dit o. i. mogelijk was.

Tot onze groote vreugde bleek ons, dat er werkelijk geen sprake van een „spionnage”-kwestie is, dat de eigenaar van deze villa, waarvan de zonderlinge bouw blijkaar de aandacht der omgeving trok en den fotograaf van het Foto-agentschap, door ons bedoeld, in actie bracht, een gezien burger van Amsterdam is, van wien men op geenerlei wijze iets, dat met de belangen van ons land of van onze neutraliteit in strijd is, kan verwachten.

Dat wij, zonder het te willen, den eigenaar onaan- genaam waren, betreuren wij ten zeerste.

Wij constateeren daarom hier dat de Commandant der Stelling Amsterdam, Generaal-Majoor A. R. Ophorst, in een uitvoerig schrijven, na een ingesteld onderzoek,

zij het onzerzijds dan ook volkomen ter goeder trouw, zou zijn gekwetst of gehinderd en geven onzen lezers in bovenstaand de verklaring, waaruit het vrij-uitgaan van den bezitter der villa, welke woning door den Holland- schen architect Foeke Kuipers werd gebouwd, ten volle blijkt.

Hiermede zou dit „geval” beëindigd kunnen zijn.

Doch wij hebben nog een woordje met collega C. J. S. in „Het Handelsblad” te spreken.

Wij vergeven hem gaarne zijn beschuldigingen en hatelijk- heden aan ons adres. Zoo kort nadat wij zelf ondervon- den hebben hoe men met de beste bedoelingen, door

„voorstelling gaat soms zoover, dat men die vloeren ver- onderstelt waar beton-niet-is. Vandaar, volgens niet- „Latinisten, de naam. De ziekte schijnt besmettelijk te „zijn en zelfs menschen, die beter moesten weten, zooals „uitgevers van geïllustreerde bladen, aan te pakken. Ver- „moedelijk ongeneeslijk evenals **spionitis** (zie aldaar). „In enkele gevallen helpt flink uitlachen.”

Is collega C. J. S. nu werkelijk zoo zeker dat een ieder die, uit verlangen om zijn Vaderland te dienen, ver- dachte gevallen signaleert en ter kennis van Overheid en publiek brengt *zoo vreeselijk verkeerd doet dat flink uitlachen zijn vonnis moet zijn?*

INTERESSANTE ROODE KRUIS-OEFENINGEN VAN HET NEDERLANDSCHE LEGER OP HET ACHTERVELD TE BARNEVELD.

Een gerequireerde boerenkar, in allerijl tot vervoermiddel ten dienste van het Roode-Kruis getransformeerd.

Een kleine trein van dergelijke wagens, waarin de zwaargewonden naar het station worden getransporteerd.

verklaarde, dat hem gebleken was, hoe de villa in kwestie, geenerlei instrumenten of speciale bouwbijzonderheden bevatte, welke voor onze defensie of neutraliteit gevaar- lijk konden zijn.

Dit schrijven eindigde volgens „Het Handelsblad” met de verklaring:

„Ik behoef niet te zeggen, dat uwe mededeeling, dat zich in den toren geen installatie voor draadloze tele- grafie bevindt, volkomen juist bleek.”

Het onderzoek, waarover wij hier spreken, had plaats bij aanwezigheid van eenige journalisten. Waren wij hierbij eveneens uitgenoodigd geworden, wij hadden volgaarne onze nu volgende excuses met illustratieve „bewijzen” gestaafd.

Onze verontschuldiging zij zoo breed mogelijk. Wij betreuren het dat iemand door een opname in ons blad,

volkomen betrouwbaar schijnende berichtgevers van den juiste weg afgebracht kan worden, past ons een groote dosis vergevingsgezindheid, welke in het „tout savoir c'est tout pardonner”, haar versterking vindt. Maar in één belang- rijk punt zijn wij het met onzen collega niet eens, en wel in de principieele kwestie.

De Heer C. J. S. steekt den draak met de ziekte Betonitis, welke hij op onderstaande, zeker grappige wijze omschrijft.

„**Betonitis.** Een ziekte, in Engeland ontstaan tijdens „den oorlog van 1914 en vandaar naar het vasteland „overgebracht. Openbaart zich hierin, dat de patiënt het „waandenkbeeld krijgt, dat Duitschers op verschillende „plaatsen betonvloeren hebben laten maken om er kanon- „nen van zwaar kaliber op te kunnen stellen. De lijder „aan deze ziekte denkt bijv. dat gewone vloeren in villa's „en tennisbanen met dit doel zijn aangelegd. De waan-

Wij zijn dit niet.

Collega C. J. S. kunnen wij de verzekering geven, dat wij allermint lijden aan nerveuse overprikkeling, dat wij van gemoed en karakter eerder opgewekt en opti- mistisch, als kwaaddenkend of pessimistisch zijn. Doch de ervaring, waarvan wij in andere landen hoorden niet alleen, doch waarvan wij de zekere bewijzen kregen (be- wijzen, waarvan „Het Handelsblad” in zijn kolommen zeker ook wel melding maakte) hebben ons de overtuiging bijge- bracht, dat voorzichtigheid, zelfs zeer groote voorzichtigheid en nauwlettendheid de plicht niet alleen van de Overheid, maar ook van elk burger van onzen Staat is.

Laten wij toch vooral niet in een mooi lijkende naïveteit elkaar trachten wijs te maken dat in ons land niet ge- spionneerd wordt. Laten wij toch niet gelooven dat er van alle kanten in ons land nu juist niet hetzelfde spelletje wordt gespeeld, dat elders voor de bewoners van zulk een land zoo noodlottig bleek.

En laten wij dus op onze hoede zijn en blijven.

Dat kan voor onschuldig verdachten onaangenaam worden.

Wij moeten daartegen zooveel mogelijk trachten te waken.

Maar er zit toch ook een groote waarheid in het ant- woord, dat een Duitsch officier aan een onzer landgenooten gaf, die volkomen onschuldig in een Duitschen kerker (in Wessel) opgesloten werd, om een misverstand, een naamverwarring, niets anders:

„Ziet u, er wordt gespionneerd, en wij moeten dit in 's Staats belang tegengaan. Nu is het beter dat er honderd onschuldige slachtoffers zijn, dan dat er één schuldige den dans ontspringt!

